

Johan Schep

Het is niet altijd: zo vader, zo zoon

Over de kinderen van Korach

'Maar de zonen van Korach bleven gespaard'

Numeri 26:11

De familie Wassink was een klant van mij, toen ik nog melkboer was. Na mijn bekering zei mevrouw Wassink: Als ik sterf, wil ik dat Johan iets zegt. Deze week mocht ik spreken bij de begrafenis van meneer Wassink. Het laatste Bijbelgedeelte dat meneer Wassink heeft gehoord van zijn dochter was Psalm 84. Jenny zei iets heel treffends: Meestal zijn het godvrezende ouders die voor hun kinderen bidden, bij ons is dat precies andersom.

1. *Zo was het ook met de zonen van Korach, die Psalm 84 hebben geschreven.*

De naam Korach vinden we voor het eerst onder de nakomelingen van Esau in Genesis 36:5. Als we de woestijnreis bestuderen, zien we dat de problemen altijd beginnen wanneer het volk rebelleert tegen Mozes. Maar achter Mozes staat de Heere. Iemand zei eens: Het kostte het volk één dag om uit Egypte te komen, maar er was 40 jaar nodig om Egypte uit hun hart te krijgen (vgl. Amos 5:25-26). Zoals het bij het volk Israël was, is het ook met ons. Wij maken ook een proces van heiligmaking mee, totdat wij gelijkvormig zijn aan de Heere Jezus (1 Joh. 3:1-3). Want de gemeente is de helper die bij Hem past (vgl. Gen. 2:18).

2. De verborgen oorzaak van twist is innerlijke rebellie tegen God.

Korach twistte met Mozes, de door God aangewezen leider. Mozes was de nederigste man van de hele wereld (Num. 12:3). Hij ging niet argumenteren, maar

viel – zoals vaker gebeurde – *voorover* op zijn gezicht voor de Heere God (Num. 16:4). Hij werd wel boos (Num. 16:12-17), maar dat was geen persoonlijke irritatie. Zijn boosheid kwam doordat de heerlijkheid van de Heere werd aangetast (Ex. 32:19; 2 Kor. 11:29; Marc. 3:5; Ef. 4:26). Boosheid over zonde is een teken van geestelijke kracht en onderscheidingsvermogen.

3. Korach was een belangrijk man, en hij kreeg tweehonderdvijftig man *achter zich* (Num. 27:3).

Hij was niet tevreden met zijn positie als Leviet om de priesters te helpen (Num. 16:10). Hiervoor had hij drie argumenten:

- a. jullie zijn niet meer dan iemand anders;
- b. alle Israëlieten zijn door God uitverkoren;
- c. we hoeven jullie niet te gehoorzamen.

De eerste twee beweringen waren juist, maar hij verdraaide ze om tot een verkeerde conclusie te komen. Niet alle Israëlieten waren uitgekozen om het volk te leiden. De echte reden was: *Korach wilde zelf priester zijn*. Egyptische priesters waren rijk en hadden politieke invloed. Hij begreep niet dat het dienen van God om *God* gaat, en niet om een menselijk verlangen naar macht en invloed. *Het belangrijkste is echt niet onze positie, maar onze trouw in wat voor positie dan ook.*

En als het gaat om de gemeente, is *elk* lid van het lichaam belangrijk. Maar het onzichtbare hart is nog belangrijker dan het zichtbare been (1 Kor. 12:14-18). De zonde van Korach en zijn aanhangers tegen het tiende gebod, en hun trots en aanmatiging leidden tot hun vernietiging (Spr. 16:18). De Heere haat ieder die verdeeldheid veroorzaakt (Spr. 6:16-19).

4. *Korach stond er met al zijn volgelingen, Datan en Abiram stonden er met hun vrouwen en kinderen* (Num. 16:27, 32).

Opeens verscheen daar de heerlijkheid van de Heere en de stem van God werd gehoord. Het uur van het gericht was aangebroken. *Mozes* viel weer op zijn gezicht en bestormde de hemel. Het maakt echt wel uit hoe wij leven. Wij hebben meer kracht dan de machten van de wereld, doordat wij verbonden zijn met de hemel. Tot twee keer toe veranderde de Heere van gedachten als gevolg van de voorbede van Mozes (vgl. Ex. 32:7-14). En de Heere bedacht Zich!

Het oordeel kwam over de opstandelingen en de grond ging open. Zij rebelleerden tegen de Heere, maar ook tegen hun eigen leven (Num. 16:11, 38). De rebellie van Korach kostte hem niet alleen zijn baan en de positie waar hij van hield, maar ook zijn leven en het leven van zijn 250 volgelingen. Zijn kinderen bleven echter gespaard, want die hadden een andere hartsgesteldheid – evenals Kaleb (Num. 14:24). En dat weet de Heere ook vandaag (1 Sam. 16:7).

5. *We kunnen een aantal praktische lessen uit deze ernstige geschiedenis leren:*
 - d. Je zondigt nooit alleen!
 - e. Zorg ervoor niet ontevreden te worden met wat je hebt, door te verlangen naar iets wat een ander heeft.
 - f. Probeer jezelf niet te versterken door anderen aan te vallen.
 - g. Gebruik nooit *gedeelten* uit Gods Woord als ondersteuning voor wat je wilt, maar gebruik Gods *hele* Woord.
 - h. Verwacht nooit voldoening door macht of positie.

6. *Maar de zonen van Korach bleven gespaard* (Num. 26:11).

Het was dus niet: zo vader, zo zoon. Het goddelijke principe is: de ziel die zondigt, *die* zal sterven (Ezech. 18:20). Zij volgden hun vader en de ongelovige Israëlieten niet in hun rebellie en hun geklaag (Num. 16:41). Zij wilden niets liever dan dicht bij de Heere leven. De psalmen die de Korachieten hebben geschreven, staan vol van dit verlangen (Ps. 42-49). Want godsvrucht met tevredenheid, dat is pas grote winst (vgl. 1 Tim. 6:6). David gaf hun een taak als tempelwachters en muzikanten in het tempelkoor. Zij zorgden voor de lofprijs en aanbidding, en dat deden zij eeuwenlang met een vreugdevol hart (1 Kron. 6:31-38; 20:18-19). God is immers de Heilige, die troont op de lofzangen van Israël (Ps. 22:4).

7. *Psalm 84, een pelgrimslied van de Korachieten.*

Abraham was een pelgrim, maar zijn nakomelingen waren ook pelgrims (1 Kron 29:15). Zo is dat ook met ons als christenen vandaag (1 Petr. 1:1; 2:11). Wij die geloven zijn op weg naar het Nieuwe Jeruzalem. De schrijver verlangde ernaar de jachtige wereld te ontvluchten en de Heere in Zijn heilige woning te ontmoeten.

Vers 2 De Heere van de legerscharen is de titel van de God, die nog nooit één strijd heeft verloren (1 Sam. 1).

- Vers 3** Als een hert dat verlangt naar water. Daar reageert de Heere altijd op. Als je echt dorst hebt, ontspringt er een fontein in je binnenste (Joh. 7:37-39). Onze God is de levende God, en de ontmoeting met Hem begint bij het altaar in de voorhof. De eerste keer dat we het woord aanbedding vinden in de Bijbel, is bij het altaar van Isaak (Gen. 22:5). Het thema van altaar en offer wordt later ook belicht door Paulus in de brief aan de Romeinen (Rom. 12:2). Het altaar verwijst naar het kruis, en dat eindigt in het lege graf. Wat mogen we dankbaar zijn voor de opstanding van de Heere Jezus, want daardoor zijn wij als gelovigen niet meer in onze zonden en zal ook de rest van Gods plan met deze wereld tot uitvoering komen. Het is niet tevergeefs wat wij nu nog doen in Zijn dienst hier op aarde (1 Kor. 15).
- Vers 4** De dichter was jaloers op de mussen, want zij mochten dicht bij het altaar in de tempel nestelen. Als we de mus bestuderen, lijkt hij rusteloos te zijn. De enige plaats waar wij rust kunnen vinden is bij het kruis van de Heere Jezus. Hij nam mijn plaats in, en stierf voor mij (2 Kor. 5:21). Te leven vanuit Zijn rust wordt ons nu aangeboden (Matt. 11:28; Hebr. 4:3).
- Vers 5** Wat een voorrecht als je een Leviet was, en alle aandacht kon geven aan het werk van de Heer. Die houding had hun vader Korach niet, ook al diende hij de priesters. Hij wilde macht, positie en geld.
- Vers 6** De pelgrims gaan van kracht tot kracht steeds voort, evenals de arend (Jes. 40:28-31). Zij vertrouwen de Heere met iedere stap.
- Vers 7** De pelgrims die naar de tempel gingen, moesten door een donker dal heenlopen. Wij ook gaan soms door een tranendal, totdat we God ontmoeten. Als je door een donker dal gaat, bouw er dan geen tent maar wandel door. De pelgrims trokken erdoor heen en werden steeds sterker (2 Kor. 4:16). Een schip is veilig in de haven, maar daarvoor is het niet gebouwd. De kapitein krijgt ervaring door de stormen heen, en niet in de haven.
- Vers 8** Al Zijn beloften zijn: Ja en Amen (2 Kor. 1:20).
- Vers 9** Hij is de God van de pelgrims, en van Jakob de bedrieger.
- Vers 10** Het schild spreekt van de Heere Zelf (Gen. 15:1). Het aangezicht van Uw Gezalfde: de Heere Jezus is Gods Gezalfde.
- Vers 11** Als je dicht bij de Heere leeft, is het net of je thuis bent. De Korachieten waren tevreden als deurwachters in het huis van de Heer. *De duivel haat*

nederige mensen en vlucht van hen weg (1 Petr. 5:5). Onze houding moet altijd zijn van beneden naar boven.

Vers 12 De Heere is Zelf een Schild tegen giftige pijlen. *Je moet de Heere Jezus aandoen, dan heerst de zonde niet* (Rom. 6). De Heere is ook de Zon, die licht geeft op ons levenspad. Hij zal niets achterhouden van Zijn goedheid en persoonlijke zorg. Ter illustratie een verhaaltje: *'De wind en de zon hadden eens een gesprek over een man, en hoe zij zijn jas uitkregen. Door de wind drukte de man de jas om zich heen. Door de zon ging hij uit'*. De liefde is de hoge weg, en wint altijd.

Wij zijn allemaal op reis en eens komt onze begrafenis. Rijk en arm zijn gelijk voor de Heere na het sterven, zeggen de zonen van Korach in Psalm 49. Je moet ook alles achterlaten. Onze toekomst hoeft echter geen kopie te worden van de reis, die je al achter de rug hebt. Tot de dood toe zal Hij ons leiden, schrijven deze zangers in Psalm 48:15. Dat is pas 'leven in overvloed', als je zonder angst in je hart rustig met Zijn hulp kunt leven en vredig kunt sterven (Hebr. 2:15). De zonen van Korach leefden in een dankbare, aanbidde houding. Hun gebeden zijn psalmen geworden, die ons vandaag nog dienen!

Oude Sporen 2017

